

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Magni Servi Dei P. Julii Mancinelli Societatis Jesu

Cellesi, Jacopo

Oeniponti, 1677

IX. Visiones Variorum Sanctorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42734

CAPUT IX.

Visiones Variorum Sanctorum.

Amabat visiones, quæ ipsum ad patiendū, & agendū impellebant,

Qui solem inspexere, difficulter excludunt species,

Gloriam paradisi non poterat e mente abradere.

PERfrequentes fuere visiones, quas Pater Julius habuit de paradiso, & æternâ gloriâ, nunc sub schemate pulcherrimæ civitatis, nunc amænissimi horti, & similibus rerum, pèrque eas Deus illi confirmabat animum ad exantlandum omne id, quod ei in hoc mundo perpetiendum fuerat: Verùm sicut plerumque non aliud ex iis æmolumentum capiebat, quàm otiosam aliquam consolationis dulcedinem, quæ ipsi totum implebat animum absque eo, quod ad aliquod opus, vel ad cognitionem sui ipsius, dolorem de peccatis, bona proposita, augmentum virtutis impellebat, ità toto conatu mentem à similibus repræsentationibus avocata ad res magis fructuosas, & utiliores applicabat. Experiebatur nihilominus post easdem illum ipsum laborem, quem subeunt, qui diutius solem fixis oculis inspexere, excludendi, tametsi oculos claudant luminosas species pertinacius inhæsuras. Ità aliquando maximè ipsi contigit, quantumvis omni studio avocaret animum à gloria paradisi ipsi ostensâ, non tamen eam plurimos per dies ejicere ex imaginatione potuit; quidquid videbat, cogitabat, apprehendebat, paradiscus erat. Illuc multos conspexit sanctos, ac beatos, prout diximus generatim, multi quoque ipsi apparuere, & illic, & in terra, prout nunc dicturi sumus speciatim, non de omnibus, quoniam plus nimium excresceret volumen, sed de iis solis, ex quorum apparitione lector possit utilitatem capere, & devotionem.

XIV. Maij anno 1599. adstiturus Domino Cardinali Bandini in Missionibus suæ antiquissimæ & potentissimæ Diœceseos, & Civitatis Firmorum, quo in labore pio, & difficili postea duos integros consumpsit annos, non
nihil

nihil affligebatur Pater Julius metu, ne parochi, vicarij, alique tales sumptibus aggravati ægrè admitterent visitationem Cardinalis? Hac sollicitudine defixus cæpit per orationem Apostolorum principi suppliciter fieri, ut tanquam Vicarius Christi, & primus universalis Ecclesiæ pastor vellet sibi adesse in negotio tot animarum sibi commissarum. Nec multum intercessit temporis, cum fuit à Sancto Petro auditus; raptus namque in extasim vidit Apostolum per cæli nubila sublimem ferri, usque dum supra populum magno numero congregatum denique se stitit, eumque acriter reprehendit, quod patrem non reciperet, qui tamen verba salutis annuntiaret. Inde ad ipsum Patrem conversus hortabat ipsum, & animabat, ut daret expeditioni principium, sese suppetias, & auxilium allaturum. Nec inanis fuit promissio, Pater Julius quippe per eam animatus totus incubuit in salutem animorum, suppeditato ipsi liberaliter non solum temporali, sed & spirituali ubique locorum subsidio; terræ & oppida in signum deditissimæ voluntatis, quacum eum recipiebant, obvia ei summa cum solennitate, & pompâ processerunt, & cum discederet non minore eum honore nec sine lacrimis eum sunt profecuti.

Memoriam hujus visionis credidit ipse involucro sui Breviarii, in quo eam scripsit; Ejus enim nimia faciebat modestia, ut parùm veritati rei hæreret, ac propterea statuerat eam in suo volumine nequaquam annotare. Verùm cum eà die ad aram fecisset, sensit ejusmodi efficaces, & potentes ad eam scribendam impulsus, ut iisdem parere fuerit coactus, quò constaret eam veram à Divo Petro existimandam revelationem esse, qui tantam promptitudinem in adjuvandis iis ostenderit, qui se conformiter instituto nostro Missionibus addicunt. Quæ in re magis quoque certior est factus, postquam Locum terram nobilem, & locupletem dictæ Diceceseos attigit, ubi ex Archipresbytero oppidi,
Vicario

Timebat,
ne parochi
gravatè
admittere-
nt visita-
tionem
propter
sumptus.

Orat. S. Pe-
trum.

Fuit ab eo
auditus.

Cum ho-
nore ei ob-
viam pro-
cesserunt,
& cum la-
crimis eum
sunt profe-
cuti.

Hanc vi-
sionem co-
actus fuit
annotare,
volens eam
ex mode-
stia suppri-
mere.

Describe-
bat San-
ctum Pe-
trum.

S. Petrus
Pastorale
ad P. Ju-
lium desti-
nat.

Rigor cu-
jusdam su-
perioris.

Sacrum in-
ter & sa-
xum con-
fugit ad S.
Apostolum
Matthæum.

Abstergi-
tur tenta-
tionis nu-
becula.

Vicario forensi viro conspicuo, & magna prudentia audi-
vit aspectabilem sibi nocte prægressa senem fuisse calvum,
Apostolum (describēbat Sanctum Petrum) qui evocato si-
bi magnum volumen (pastorale vocant) in manus dederit,
ejus ponderis, & magnitudinis, ut ipse licet homo robustus,
& prælongæ staturæ, ei ferendo non esset par, dixissetque
sibi, ut suo nomine id Patri Julio offerret, eum enim codi-
cem ad illum pertinere.

Alia diversa quidem sed non minor animi afflictio
peperit illi persimilem consolationem. Collegio nostro
Salernitano datus erat superior rigidior supra communem
modum, metu hujus procul se tenebant, quantum ipsis sal-
vâ obedientiâ licebat omnes illi operarii, qui habendis
concionibus, & aliis Missionum functionibus pro bono
animarum fuissent utiles & expetiti. Pater Julius, ut hunc
defectum suppleret, tametsi animus admodum repugnaret,
vicit se ipsum, atque illò se contulit. Vix illuc appulsi sta-
tim ejus patientia in incudem incidit inter rigores, & in-
commoda omnium rerum necessariarum. Diu multumque
æquo animo id pertulit, postea, prout facilè impatientia
personam sumit præcoci zeli, ipsi in mentem venit, è re
privata, & publica, imò bono exemplo omnium futurum, si
Rectorem illum solenni reprehensione probè depecteret,
statim ille agnovit licet personatum vindictæ spiritum, &
mascula eum generositate à se procul abegit. Verùm isthæ
non porrexit extemplò herbam, imò assultus importunius
& improbiùs repetiit, ausus illum tempore orationis, &
ipsius tremendi sacrificii ad aram invadere, ita diu noctumque
anxius confugit ad Apostolum Sanctum Matthæum, cujus
sacra ossa in hac nobili civitate conservantur, & coluntur.
Ecce autem absque mora illi sanctus apparet Apostolus
oculis quoque corporeis conspicuus, solatus est eum, tran-
quillavit animum, abstersâ omni molestissimæ tentationis
nubeculâ.

nubeculâ. Decem ipsos dies permansit ipsi viva hujus visionis imago succedente semper nova alia atque alia consolationis dulcedine. Porrò superiorem illum non ita multò post visitavit Deus mortifera illi in bonum animæ immisâ infirmitate, stranguria sive urinæ difficultate per octo dies exercitum; quo tempore ad eum Pater Julius frequens invisit, & quidquid potuit, solatii attulit. Ipse autem Pater Rector eum sæpius rogavit signaret sibi frontem cruce, seque Deo precibus commendaret. Hoc & multò plura fecit Pater Julius, litavit pro ipso, opera pia, & afflictiones corporis obiit, donec eum restituit sanitati, quamvis non ita multò post ad solitos reversus rigores valida correptus febris diem clausit supremum. Vfus est Pater Julius erga Apostolum Sanctum Matthæum pietate usque adeò fidente, ut nullam prorsus ab eo gratiam pro infirmis etiam moribundis expetierit, quam non mox impetratam retulerit.

Egrum superiorem P. Julius frequens invisit.

S. Matthæi P. Julius valde coluit.

XIX. Martij anno 1611. in festivitate sua Sanctus se Josephus Virginis sponsus videndum obtulit actu & gestu attentissimè orantis; & illa oratio, quam in animo conceptam peragebat, communicata fuit animæ Patris Julii singulari cum ejus approbatione, ac lubentia; intelligi à se tanti sancti cogitata, & sensa; respexit illum fixè & attentè, viditque eum facie nobili, barbâ decenter longâ, necdum canâ, pannis vestitum urbanis, coloris violacei, & flâvi.

S. Josephus Virginis sponsus ipsi apparet.

Descriptio vestitus S. Josephi.

XII. Martij anno 1606. apparuit ipsi Pontifex Sanctus Gregorius clarâ cum intelligentia spiritûs, quam accepit à Deo, dum vivus gubernabat Ecclesiam, & clariore cum visione gloriæ, quam habet in cælo secundum omnes quatuor dimensiones, ita quidem ut lux, & amplitudò hujus cæli corporei, tot planetis, & sideribus illustrati sit vilissima comparatiò ad exprimendam amplitudinem & claritatem

Apparuit ipsi etiam S. Gregorius Magnus.

Comparatio ejus gloriæ cum hac luce vilior.

tatem illius sancti animæ immerse splendoribus æternis.

Contro-
versia de
Corpore S.
Felicis M.

Apparet
ipsi S. Fe-
lix. Ejus
descriptio.

Edocet san-
ctus eum
de sepul-
cro.

Quæ gloriâ
S. Franc.
Assisias in
cælo flo-
reat.

Orta erat controversia anno 1610. sub finem mensis Aprilis, & sub initium mensis Maij Episcopus inter Nolanum, & Vicentinum pro corpore Sancti Felicis Presbyteri. Vicentinus assererat sacra illa ossa fuisse ad suum translata templum, atque illic quiescere, eumque in finem compositum officium peculiare de sancto & missum Romam ad congregationem rituum, approbandum; unde Cardinalis Bellarminus scriptis literis submonuit Nolanum, defenderet causam suam, & rationes pro se afferret. Nihil horum noverat Pater Julius, quando eidem in planitie ejusdem Nolanæ civitatis inter multos alios sanctos apparuit Felix Presbyter quadraginta vir annorum, facie quadrata, supra frontem calvus, capillis nigris, & crispis, colore inflammato, ut à sole æstuantis, revelans ipsi in templo, & cæmiterio locum sepulchri; quoniam autem ipse more suo volebat applicare sese, ne crederetur visio, iterum iterumque, & tertium repetiit sanctus visionem sub noctem inter preces, & interdum in sacrificio missæ; adeo quidem, ut quando postea per literas ad eum datas antistitem de notitia controversiæ intellexit, optimè recordatus fuerit visionis, ac Romam nostrum ad Patrem Generalem de ea perscripserit, ut ad succollandum veritati id communicaret nostro Cardinali.

IV. Octobris Florentiæ, annus non exprimitur, magnum incessit Patrem Julium desiderium cognoscendi, qua præmi gloriâ affecisset Deus Sanctum Franciscum Assisiatem, qui tam humilis, tam pauper, tam sanctus, tanti exempli, & utilitatis toti Ecclesiæ fuisset. Verum non fuit ausus id petere, ne videretur præsumptio, crescente nihilominus cupiditate, & subinde repulsâ, dum secum ipse pugnat, vicit simplicitas, & puritas intentionis, periitque id, quod

quod ardentem desiderabat, quasi non advertens id peti. Qui ipsi subgesierat d. siderium, subito id quoque effectum dedit, quippe post prolixam precationem vidit pulcherrimam, & amplissimam in colle amœnissimo, quasi hortum aperiri civitatem, supra portam oriebatur lux suavissima, quasi aurora, quæ postea excrevens supra modum sparsit lumen per totam civitatem, cujus longitudinem nullus trajicere humanus conspectus poterat, inde harmoniæ & cantus, hac sententia; *Gloria Patri & Filio, & Spiritui Sancto: Benedictus Deus in sæcula; exultabant sancti in gloria, lætabuntur in cubilibus suis. Gloriosus Deus in sanctis suis, & alia his similia, quæ Pater quidem audivit, sed non meminit. Bis ter se abstraxit ab hac visione, & tertium ipsi immutata est scenæ facies, semper cum incremento incomparabilis pulchritudinis, suavitatis, varietatis cantionum, ea cum claritate, ut coactus fuerit ex reverentia majestatis & divinitatis prosternere se in terram, & omni cum diligentia claudere oculos, etiam objectum manuum, tametsi ita clausi æquè bene, ac clarè viderent res easdem gloriam Sancti Seraphini exprimentes, cui ita addictus vixit, ut sæpe solo ejus nomine dæmonia ejiceret, & ab hac visione magnos sumpsit animos imitandi illum totis viribus. Visus est illi etiam aliàs isthic sanctus statura mediocri, vultu pallido, & macilento, pilo auricommo in rubeum vergente, & conspicuum se præbuit ad sinistram Altaris in Sancto Joanne Lateranensi, ubi in veneratione sunt capita Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, cum ipso vidit etiam quosdam Patres Societatis sed horum figuras non retinuit in mente.*

X. Augusti anno 1606. vidit Sanctum Laurentium, ejusque gloriam & splendorem, quem traxit ex incendio ipsi in terris parato. Vidit Sanctum Adrianum, Sanctum Antonium Abbatem, Sanctum Mauritium cum sua legione, Sanctos Fabianum & Sebastianum; illum cinctum

Qd 2

Episco-

Visio de gloria S. Franc. Seraphici.

Qui cantus auditi?

Tertium immutata scena cum incremento incomparabilis pulchritudinis.

Reverentia P. Julii erga S. Franciscum.

Descriptio S. Francisci.

Patrum Societatis figuram non retinuit in mente.

Vidit alios complures Sanctos.

Et sanctas
Virgines.

Habit ad
opitulan-
dum para-
tissimos.

Præpara-
rant
Sancti P.
Julio fesso
mollissimū
lectulum.

Episcoporum choro, hunc Sanctorum Martyrum phalan-
gibus vallatum, vidit multas Sanctas Virgines, quas inter
Sanctam Catharinam cum rota, Sanctam Luciam, San-
ctam Priscillam cum pluribus aliis ex suo cæmiterio, qua-
rum venerationi magnopere deditus erat propter multas
reliquias & sancta corpora ex eo eruta, & in catalogum
opera ipsius relata, ac donata Collegio nostro Maceraten-
si, ubi collocata fuere sub ara principe multo cum honore, &
cultu usque ad hanc diem honestata. Verum de omnibus
& singulis non potest distincta relatio dari propter brevi-
tatem. Et venerat Pater Julius divina aspirante gratia in
talem, ut ita dicam, cum sanctis familiaritatem, ut ipsos in
suis necessitatibus etiam spiritualibus haberet ad opitulan-
dum paratissimos. Quo in proposito gratiosissimum fuit,
quod ipsi accidit Florentiæ tempore brumæ.

Sub vesperam post longissimam in confessionibus ex-
cipiendis extractam moram mirum quantum defatigatus
in templo, in quo se maxima hominum multitudo ad ac-
quirendos Sacri Jubilæi thesauros præparabat (& erat etiam
vigilia, quâ jejunandum) non poterat propter prolixum re-
citandum officium divinum, tempore consueto conferre
se cum aliis ad nonnihil calefaciendum sese, adeo ut con-
gelatus frigore frustra tentaverit capeßere somnum; quare
somnia loco auspiciatus orationem pænam illam Deo con-
secravit cum gaudio illud afflicti sui complexus stu-
dium. Verum Deus illud longè aliter ordinabat, quippe
ipsi lectulum de cælo per manus plurium Sanctorum lon-
gè mollissimum, calidissimum demisit, in quo suavissimè
acquievit nulla penitus persensâ frigoris molestiâ, ne qui-
dem sequenti manè. Nec solum illa nocte hæc sancta im-
pressio duravit, quæ per corpus interiora penetrans pluri-
mum animum affecit, sed per multos menses mirificum
illi robur, & cælestem alimoniam suppeditavit, ac denique
multa-

multarum illi Virginum novam visionem effecit; quas inter ille facile agnovit Sanctam Barbaram, Sanctam Luciam, Sanctam Cæciliam, denique Sanctam Agnetem. Et cum gratiarum donis hujus ultimæ utpote cujus venerationi erat deditissimus, placet hoc caput coronare.

Delegerat eam sibi pro advocata jam inde à primo in societatem ingressu, ad eam quotidie recurrebat cum confidentia sanè filiali, eam rogabat, ut suppleret quotidianos naves suos, offerret suas orationes Deo, & acceptas redderet; & si seipsum consideraret, quo pacto sancta peculiariter gereret curam ipsius, illum purum præstaret affectibus, cum forsàn minùs honesta obreperet cogitatio, proponebat illam castissimam Virgunculam, Paradisi sponso gratissimam; & secundum hæc dictitabat ipse sibi: *Adverte sis, si consentis reæ cogitationi, amittes tuam Sanctam Agnetem.* Et hujusmodi mentis reflexio omnem ei sinistram umbram in fugam dedit. Hanc sui ipsius experientiam cum certam haberet, illam multis aliis advocatam suasit, & persuasit, semel cum vitam ejus cuidam obstinatissimæ prælegeret Turcæ, quæ nulla ratione adduci poterat, ut se converteret, ita illam malacissavit, ut libentissimè sacro fonti subderet caput, & nomen Agnetis à baptisate eligeret. Festivâ quotannis suæ advocatæ luce accipiebat Pater Julius strenæ loco suavissimos pietatis sensus à Patrona sua, verùm 28. Januarij anno 1604. in octava festi solito liberaliorem eam est expertus: per totam antecedentem noctem sub oratione matutina, in sacrificio Missæ semper eam à latere aspectabilem habuit, adduxerat illa secum Virguncularum raræ pulchritudinis cœtum, quæ mirâ venustate, & gratia circa sponsum Jesum choros ducebant, vestitæ omnes albis, cum coronis in capite, cum palmis in manibus, omnes cantantes sequebantur Agnum immaculatum ad fontem vivum vitæ. Videbat vultum Jesu totum

Nova illa visio S. S. Virginum objecta, & maximè S. Agnetis.

Mirificè illam devenerabatur.

Objectu S. Agnetis omnes tentationum umbras fugavit.

Lectio Vitæ S. Agnetis.

S. Agnes adducit secum Virginum cœtum.

Choros ducunt circa Jesum.

Vultus seu
facies Jesu
gemma.

tum relucentem tanquam gemmam, & iste gestiebat gaudio ob gratiam cælestem, quam in sua Agnete videbatur agnoscere; nec illa ipsi unquam appropinquabat, quin aliquid ab ea expeteret, potissimum autem, ut & ipse esset particeps ejus cœtûs securus salutis. Invitabat itidem ipsam, ut & ipsa se cum sociabus conjungeret secum in sacrificio Missæ, & diceret eadem verba, offerretque res easdem, quas ipse offerret Deo. Hoc ipse fecit in partibus Missæ primariis sed multo maximè ex professo, ad; *nobis quoque peccatoribus*; ubi petimus habere partem cum sanctis paradisi, quas inter etiam sacro in canone annumeratur sancta Agnes. Audivit supplicantis vota munificentia cælesti, in sumenda namque sacra hostia, & in applicandis sacro calicis labris emicuit versus ipsum clarus fulgor divinæ claritatis in spargendo pretioso sanguine; & totam ipsi mentem irradiavit; inde etiam vidit versus se scaturire plenitudinem rubinorum, adamantum, Saphirorum; quibus sacerimus ille sanguis videbatur concretus vel gelatus, raras nihilofecius ac solitas virtutum gemmas in pectus Patris Julij irrorans. Atque ita faventem se ac liberalem ipsi ostendebat advocata, sed nec minus benignam erga alios se exhibuit, qui suas ipsi necessitates cum fiducia explicavêre.

S. Agnes in
Canone.

Agnetem
mirè libe-
ralem erga
se expertus
est.

Varie Do-
minæ S.
Agneti
commen-
data per
P. Julium
audita.

Certa domina gente arragona vidua à malo dæmone atrocissimis vexata tentationibus decreverat prius mori, quam sædari. Domina Theodora de Tuso crudeliter afflicta ex vulnere in junctura brachii cum humero. Domina Julia Milana gravida solita semper dispergere, & jam iterum erat in periculo. Domina Isabella Sanseverina ex hac ipsa causa ferventer se commendaverant precibus Patris Julij, & ipse earum miseras & calamitates sanctæ suæ Agneti repræsentavit. Illa autem aspectabilem se ipsi præbens 21. Januarij 1608. docuit ipsum articulatim, quantum pro salute uniuscujusque oporteret fieri. Executus est

est ille singula fideliter, & omnes in momento perfectæ redonavit sanitati.

CAPUT X.

Visiones Sanctorum ac Beatorum nostræ Societatis.

Iudicavi examussim, & ritè fieri, si tantisper affectui meo, & Patris Julij rationibus parerem, quas erga nostros præ aliis sanctis, ac beatis in paradiso habet, in assignando peculiari quodam capite, in quo eorum prosequeretur visiones, cum ille esset Novitius in societate, recens obierat Sanctus Fundator, & non dum electus ei successor. Vnde societas in principio non poterat in catalogo Ecclesiæ habere sanctos, & beatos, quamvis non paucos, uti ex variis constat revelationibus, haberet scriptos in libro vitæ. Antequam tamen Pater Julius deponeret tabernaculum hujus vitæ mortalis, vidit primum omnium in Catalogo Beatorum Patrem Ignatium, cognitum sibi adhuc sæculari, & semel duntaxat Romæ in Æde Sancti Jacobi Hispanorum visum, ubi habitâ concione vidit illum magna populi, & nobilium frequentiâ circumdatum, & interroganti quis esset, responsum fuit, esse Patrem Societatis Jesu, qui haberetur pro sancto. Nec aliàs excepto hoc unico casu, illum unquam vidit, & hoc fuit quatuor annis antè, quàm fieret religiosus. Nihilominus post mortem, sicut propè diem dicemus, visus est ipsi quinquies vel sexies: & in primis quidem 28. Junij anno 1602. dum Pater Julius post gravem exantlatum morbum recuperabat vires in villa nostri Collegij Neapolitani, Sancti Sossij dictâ, & ab omni alia occupatione vacabat externâ, liberè intentus divinis cum Deo agebat, laborans falsis delationum querelis, quibus servi

Societas in principio nova non potuit habere sanctos canonizatos.

P. Julius vidit in visis S. Patrem Ignatium.

Post mortem quinquies vel sexies ipsi visus S. P. N.